

Η Αφισοκόλληση, Κ. Αδαλόγλου (λογοτεχνικό κείμενο)

Κούλα Αδαλόγλου

Αφισοκόλληση

[...]

Έχουμε τελειώσει. Τα μαζεύουμε. Πάμε να φύγουμε. Καλή δουλειά. Οι δυο μας, με τον Σώτο. «Θα τους πούμε να βάζουν μεγαλύτερες ομάδες», μουρμουρίζει. «Δεν είναι μέρος για δυο άτομα». Περιοχή Βαρδάρη, προς την Αντιγονιδών. Σχεδόν μεσάνυχτα πια. Όμορφα κολλημένες οι αφίσες μας. «Λίγοι είμαστε και πρέπει να σκορπίζουμε», απαντώ. «Οι εκλογές είναι κρίσιμες, πρέπει να μπουν όσο το δυνατόν περισσότερα μικρά κόμματα στη Βουλή. Κι αν δεν μπουν, να δείξουν την παρουσία τους». Μαζεύουμε το υλικό, παίρνουμε τον κουβά και κάνουμε μερικά βήματα, για να βγούμε στην Εγνατία. Δεν προλαβαίνουμε. Ίσα-ίσα που προλάβαμε να δούμε τις σκιές τους. Τέσσερις, με ξυρισμένα κεφάλια και κράνη. Σε κλάσματα δευτερολέπτου. Βλέπω τον Σώτο να πέφτει κάτω χτυπημένος στο κεφάλι από ένα κράνος. Ύστερα νιώθω έναν πόνο στο πόδι, λυγίζω και πέφτω. Δεύτερος πόνος στο στομάχι, διπλώνομαι. Μια κλωτσιά στο κεφάλι και χτυπώ στο πεζοδρόμιο. Δεν σκεφτόμαστε, οι σκέψεις θα 'ρθουν μετά. Το ένστικτο άγρυπνο, προσπαθούμε να φυλαχτούμε, αλλά δεν μπορούμε να αντεπιτεθούμε. Εμφανίζεται σαν από μηχανής θεός. Βάζει τις φωνές. «Πίσω, βρε αλήτες. Σας είδα, τους βγήκατε μπαμπέσικα. Πίσω, έχω καλέσει την αστυνομία», θηριώδης φαίνεται, τα χείρα χρονάκια του, πλησιάζει με κίνδυνο να τον χτυπήσουν αλλά, άγνωστο γιατί, οι δήμιοι μας εξαφανίζονται, στρίβοντας σε κάποιο στενό. Να ήταν η απροσδόκητη εμφάνιση του άντρα; Και κάποια αυτοκίνητα που περνούσαν από εκεί και κόρναραν, χωρίς να σταματήσουν όμως; «Παλικαράκια μου, αυτή η δουλειά θέλει ρέγουλα. Θα σας φάνε λάχανο. Αυτοί είναι αδίστακτοι. Τα γνωστά σουλούπια. Μπαμ κάνετε από τι χώρο προέρχεστε, με τα μαλλάκια σας, τα γένια, τα γυαλάκια σας. Δεν είστε εσείς για να παίζετε ξύλο. Πείτε σ' αυτούς που σας στέλνουν σε αποστολές να οργανωθούν καλύτερα. Πώς θα αλλάξετε τον κόσμο, αν δεν προλάβετε; Πρέπει να μάθετε να αμύνεστε. Και η άμυνα για σας είναι η καλή οργάνωση. Η αυτοπροστασία. Με εννοείτε; Πονάς εσύ, μικρέ, που 'φαγες την κρασιά; Εσένα, πώς πάει το στομάχι σου; Έχεις αναγούλα; Για να δω το κεφάλι σου, μια γρατζουνιά είναι. Ζαλίζεσαι; Σηκωθείτε, να σας δω. Τι λέει; Φτηνά τη γλιτώσαμε; Το πόδι λίγο; Το πατάς; Οκέι μου φαίνεστε. Άντε στο καλό, και με ρέγουλα, σας λέω. Ξέρω εγώ απ' αυτά».

Κούλα Αδαλόγλου

Βγήκε ένας ήλιος χλωμός

Αφισοκόλληση

Ασκήσεις

1. Η συγγραφέας στο συγκεκριμένο απόσπασμα χρησιμοποιεί κυρίως μικροπερίοδο λόγο. Πώς ερμηνεύετε την επιλογή αυτή;
2. Να διαβάσετε τον μονόλογο του άντρα, να σχολιάσετε την ιδιόλεκτό του και να την συγκρίνετε με τη γλώσσα των νέων στον παραπάνω σύντομο διάλογο, βλ. και [Έκφραση-Έκθεση Α'λυκείου. σ.29-42.](#)
3. Στο τελευταίο μέρος του αποσπάσματος «ακούγεται» μόνο ο λόγος του άντρα. Τι επιτυγχάνεται με αυτή την επιλογή;
4. Τι σχολιάζει και τι συμβουλεύει τους δυο νέους ο άντρας;

🔍 ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΓΛΩΣΣΙΚΕΣ ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ

Η φωτογραφία από τη διεύθυνση:
http://epitropesdiodiastop.blogspot.gr/2011_08_28_archive.html